

Sygn. akt VIII C 2494/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 22 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko (...) spółka z o.o. sp. k. w Ł.

o zapłatę

1. oddala powództwo,

2. zasądza od powoda W. B. na rzecz pozwanego (...) spółka z o.o. sp. k. w Ł. kwotę 1.217 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2494/16

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2016 roku powód W. B., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej z siedzibą w Ł. powództwo o zapłatę kwoty 2.568 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 2 stycznia 2012 roku zawarł z pozwanym umowę o prowadzenie wykładów, na mocy której za każdy miesięczny cykl wykładów pozwany zobowiązał się wypłacić wynagrodzenie w kwocie 1.500 zł brutto. W ramach przedmiotowej umowy powód wystawił dwa rachunki (...) opiewające na w/w kwotę każdy. Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku pozwany wypowiedział umowę, nie regulując jednocześnie kwot objętych rachunkami.

(pozew k. 3-6)

W dniu 5 sierpnia 2016 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VIII Nc 5202/16), który pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa.

W treści sprzeciwu, nie kwestionując zawarcia przedmiotowej umowy pozwany wyjaśnił, że powód nie przeprowadził żadnych wykładów, za które mógłby żądać wypłaty wynagrodzenia.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 20, sprzeciw od nakazu zapłaty k. 28-30)

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał pozew w całości, dodatkowo wyjaśniając, że wystawienie przez niego rachunków wynikało z faktu realizacji umowy, a zatem przeprowadzenia cyklu szkoleń.

(pismo procesowe powoda k. 52)

W toku dalszego postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie. (protokół rozprawy k. 60-65, k. 92-95)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. B. jest prezesem (...) Fundacji (...) w Ł.. Fundacja, o której mowa, była powiązana funkcjonalnie z pozwanym (...) Sp. z o.o. sp.k. w Ł. oraz Przychodnią (...) Sp. z o.o. w Ł., które to spółki utworzyła A. B.. Wszystkie wymienione wyżej podmioty miały jedną stronę internetową, na której znajdowały się m.in. informacje o organizowanych przez te podmioty szkoleniach wewnętrznych oraz zewnętrznych. W przypadku tych pierwszych, odbywały się one zazwyczaj przy udziale wszystkich zainteresowanych pracowników. Za organizację szkoleń odpowiadał powód. W. B. koordynował działania związane z naborem, z rozpowszechnianiem, realizacją i podpisywaniem umów, organizował sale wykładowe.

W pozwanej Spółce (...) pełnił początkowo funkcję wiceprezesa, tożsamą funkcję powód pełnił także w Przychodni (...). Po śmierci A. B., w 2013 roku, powód objął stanowisko prezesa pozwanej Spółki, jak również Przychodni przy ul. (...).

(dowód z przesłuchania powoda k. 94-95, zeznania świadka A. M. 00:05:28-00:27:28 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka W. S. (1) 00:28:17-00:42:20 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 93, okoliczności bezsporne)

W dniu 2 stycznia 2012 roku powód zawarł z pozwaną Spółką umowę o prowadzenie wykładów, której przedmiotem było określenie zasad współpracy w zakresie przeprowadzenia przez powoda cyklu wykładów z zakresu ekonomii w siedzibie pozwanej. W ramach współpracy pozwany zobowiązał się do zamawiania u powoda wygłoszenia wykładów, które powód zobowiązał się wygłosić osobiście, chyba, że pozwany wyraził zgodę na powierzenie wygłoszenia wykładu osobie trzeciej, która to zgoda pod rygorem nieważności winna być wyrażona na piśmie. Jako wykonawca umowy powód ponosił odpowiedzialność wobec osób trzecich za rezultat wykonywanych w ramach niej czynności. Wynagrodzenie za miesięczny cykl wykładów strony ustaliły na kwotę 1.500 zł brutto. Umowa podlegała rozwiązaniu za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia, nadto pozwany był uprawniony do jej rozwiązania ze skutkiem natychmiastowym w razie rażącego naruszenia postanowień umownych przez powoda.

(dowód z przesłuchania powoda k. 94-95, zeznania świadka W. S. (1) 00:28:17-00:42:20 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 93, zeznania świadka W. G. k. 93-94, umowa k. 13-14)

W pomieszczeniach przy ul. (...), gdzie mieści się siedziba zarówno pozwanego, jak i Przychodni (...), odbywały się wykłady, szkolenia, jednak co do zasady były one organizowane nie przez pozwanego, a przez Fundację (...) i Fundację (...), które to fundacje odpłatnie wynajmowały te pomieszczenia. Taka umowa najmu została zawarta m.in. w dniu 18 stycznia 2013 roku, a jej stronami była Przychodnia (...), reprezentowana przez powoda i Fundacja (...). Na jej mocy Przychodnia (...) zobowiązała się udostępnić swoje pomieszczenia w okresie od stycznia 2013 roku do marca 2014 roku, w zamian za ustalone w umowie wynagrodzenie.

We wrześniu 2014 roku pracownicy obu spółek oraz Fundacji (...) brali udział w szkoleniu wewnętrznym.

W październiku 2014 roku w pomieszczeniach przy ul. (...) rozpoczął się kurs masażu I i II stopnia, organizowany przez Fundację (...), którego koniec był zaplanowany na luty/marzec 2015 roku. W ramach tego kursu wykładowcami byli W. G. i B. K.. W czasie jego trwania powód nie podejmował żadnych działań, a program kursu został sporządzony przez W. G..

W czasie, gdy powód zasiadał w zarządzie pozwanego, był ponadto organizowany kurs dla seniorów 60+, zlecony przez Fundację (...), został on jednak zakończony w październiku 2014 roku.

Wygłaszanie przez powoda ewentualnych wykładów w ramach konferencji, szkoleń, organizowanych przez inne, aniżeli pozwany podmioty, nie było objęte umową stron i nie stanowiło podstawy wypłaty powodowi wynagrodzenia.

(dowód z przesłuchania powoda k. 94-95, zeznania świadka A. M. 00:05:28-00:27:28 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka W. S. (1) 00:28:17-00:42:20 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 93, zeznania świadka W. G. k. 93-94, umowa najmu k. 73-74)

W dniu 3 listopada 2014 roku doszło do zmian w zarządzie pozwanego oraz Przychodni (...), co miało związek z przejęciem majątku po A. B. przez jej spadkobierców. Od tego czasu powód zakończył jakąkolwiek współpracę z pozwanym, nie wykonywał na jego rzecz żadnych czynności, w szczególności nie prowadził wykładów ani w listopadzie, ani też w grudniu 2014 roku. Przesłał realizować cokolwiek, z uwagi na postawę pozwanego. Po zmianie zarządu zakończyła się ponadto ścisła współpraca pomiędzy Fundacją (...) a pozwanym i Przychodnią (...). W związku z zakończeniem współpracy powód brał udział w oficjalnych spotkaniach z prezesem pozwanej Spółki, celem dokonania podziału sprzętu, pracowników itp.

(dowód z przesłuchania powoda k. 94-95, zeznania świadka A. M. 00:05:28-00:27:28 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka W. S. (1) 00:28:17-00:42:20 protokołu elektronicznego rozprawy z dnia 16 lutego 2017 roku, zeznania świadka T. W. k. 93, zeznania świadka W. G. k. 93-94, okoliczności bezsporne)

W dniu 28 listopada 2014 roku powód wystawił na pozwaną rachunek nr (...) za wykonane prace zgodnie z umową z dnia 2 stycznia 2012 roku, opiewający na kwotę 1.500 zł brutto, 1.284 zł netto. Z tego samego tytułu powód wystawił w dniu 31 grudnia 2014 rachunek nr (...), również opiewający na kwotę 1.500 zł brutto, 1.284 zł netto.

(rachunek k. 16, k. 17, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 11 grudnia 2014 roku pozwany wypowiedział powodowi umowę z dnia 2 stycznia 2012 roku z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 27 grudnia 2014 roku.

(wypowiedzenie k. 15, okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 22 kwietnia 2016 roku W. B. wezwał pozwanego do zapłaty m.in. kwoty 2.568 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty. (wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki k. 12, okoliczności bezsporne)

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem.

(okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił jako częściowo bezsporny oraz na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, które nie budziły wątpliwości Sądu, co do prawidłowości i rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowił ponadto dowód z przesłuchania powoda oraz zeznania świadków. Świadkowie opisali wzajemne powiązania zachodzące pomiędzy spółkami stworzonymi przez A. B. a Fundacją (...), charakter funkcjonowania tych podmiotów, działania powoda, jakie podejmował w pozwanej Spółce podczas pełnienia funkcji prezesa, odnieśli się także do kwestii wygłaszania przez powoda wykładów w okresie objętym pozwem, przy czym żaden z przesłuchanych świadków nie potwierdził, aby W. B. wykłady takie faktycznie w opisanym czasie wygłosił. I tak A. M. stwierdziła wyłącznie, że powód nadzorował kwestie związane z wykładami, koordynował wszystkie szkolenia i miał wiedzę jak wyglądają te wszystkie cykle. W podobnym tonie wypowiedziała się świadek T. W.. (...) na temat prowadzenia przez powoda w spornym okresie wykładów nie miał również W. S. (2), który wskazał, że w owym czasie dochodziło wyłącznie do formalnych spotkań pomiędzy nowym prezesem pozwanej Spółki a powodem, których przedmiotem były wzajemne rozliczenia finansowe z tytułu majątku pozostawionego przez A. B.. Na brak działalności dydaktycznej powoda w ramach umowy z dnia 2 stycznia 2012 roku, w okresie obejmującym listopad i grudzień

2013 roku, wskazał także W. G. podnosząc, że w tym czasie wprawdzie odbywały się zajęcia w ramach kursu masażu, to jednak były one organizowane nie przez pozwanego, a przez Fundację (...), ponadto wykłady były prowadzone przez niego samego i B. K., on sam również sporządził ich program. Świadek ten dodał ponadto, iż uczestniczył raz w wykładach pozwanego, ale miało to miejsce jeszcze za życia A. B.. Świadcowie wskazywali natomiast na znaczne zaangażowanie powoda, jeśli chodzi o organizowanie szkoleń, konferencji, przy czym za oczywiste uznać należy, że przyjęcie na siebie kompetencji w tym zakresie, a więc w istocie podejmowanie działań o charakterze technicznym (ustalanie terminów szkoleń, ich harmonogramu, zamieszczanie stosownych ogłoszeń, wynajmowanie sal itp.), odróżnić należy od czynnego uczestnictwa w tego typu spotkaniach i wygłaszania w ich toku wykładów. W ocenie Sądu relacje świadków odnoszące się do okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy uznać należy za odpowiadające prawdzie, zeznawali oni bowiem logicznie i spójnie, zgodnie z posiadanym stanem wiedzy, unikając zastępowania ewentualnych luk w pamięci supozycjami. Co istotne, depozycje świadków korespondują z wyjaśnieniami powoda, który sam przyznał, że od dnia 3 listopada 2014 roku, w którym przestał sprawować funkcję prezesa zarządu pozwanej Spółki, przestał realizować cokolwiek z uwagi na postawę pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlega oddaleniu w całości.

W przedmiotowej sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa o przeprowadzanie wykładów, na mocy której powód zobowiązał się do wygłaszania na zlecenie pozwanego miesięcznych cykli wykładów w zamian za ustalone w umowie wynagrodzenie. Wątpliwości nie budziło również, iż umowa ta została zawarta w czasie, gdy powód pełnił funkcję wiceprezesa zarządu pozwanego, a także, iż powód z tytułu przedmiotowego stosunku zobowiązaniowego otrzymywał comiesięczne wynagrodzenie, który to stan utrzymywał się do października 2014 roku. Strony nie kwestionowały ponadto, iż powód z dniem 3 listopada 2014 roku został odwołany z pełnionego w pozwanej Spółce stanowiska, po tej dacie zaprzestał wszelkiej współpracy z pozwanym, a w jego siedzibie pojawiał się wyłącznie na formalnych spotkaniach z nowym prezesem dotyczących zakończenia ścisłej współpracy Spółki i Fundacji (...), powodowi wypowiedziano umowę o przeprowadzanie wykładów ze skutkiem na dzień 27 grudnia 2014 roku, a także, iż powód wystawił dwa rachunki za wykonane prace zgodnie z umową z dnia 2.01.2012 roku, o nr (...) i (...), obejmujące wynagrodzenie za miesiące listopad i grudzień 2014 roku, które nie zostały przez pozwanego zapłacone. O czym była już mowa wyżej, wątpliwości Sądu nie budziło i to, że powód w spornym okresie nie przeprowadził na rzecz pozwanego żadnego wykładu, co potwierdzili nie tylko zeznający w sprawie świadkowie, ale także sam powód, który w toku składania wyjaśnień stwierdził „naturalne jest, że jak się zostało odwołanym, to nie wykonuje się żadnych czynności, swoich obowiązków, bo staje się to bezcelowe (...) Przestałem realizować cokolwiek z uwagi na postawę pozwanego” (k. 94), a także „W okresie listopad-grudzień 2014 roku nie prowadziłem żadnych szkoleń dla spółek będących w zarządzie Ł. B., gdyż zostały wypowiedziane mi wszystkie umowy” (k. 95). W ocenie Sądu, w kontekście całego materiału dowodowego wątpliwe jest, aby W. B. w ramach umowy z dnia 2 stycznia 2012 roku w ogóle przeprowadzał jakies miesięczne cykle z wykładami, zleczone mu przez pozwanego, skoro spośród przesłuchanych świadków li tylko W. G. wspomniał o takowym działaniu powoda, przy czym zeznania świadka dotyczyły wyłącznie jednych wykładów zorganizowanych jeszcze za życia A. B.. Jednocześnie sam powód nie podał żadnych dat takowych wykładów, ich tematyki, miejsca, w którym się odbyły, audytorium, do jakiego były kierowane itp. Przypomnienia wymaga w tym miejscu, że umowa stron obejmowała wyłącznie prowadzenie przez powoda wykładów zleconych mu przez pozwanego, a zatem ewentualne wygłaszanie przez W. B. wykładów w ramach współpracy z innymi podmiotami, nie mogło stanowić podstawy do wystąpienia przez niego do pozwanego o zapłatę wynagrodzenia. Sąd uznał przy tym, że treść przedmiotowej umowy nie daje żadnych podstaw do przyjęcia, iż powód mógł domagać się wynagrodzenia również za pozostawanie w gotowości do wygłoszenia wykładów. O czym była już mowa, w umowie wprost zastrzeżono, że w ramach współpracy powód zobowiązany był do wygłaszania zamówionych wykładów, przy czym co do zasady wykłady miały być wygłaszane przez powoda osobiście, a na powierzenie odczytu wykładu osobie trzeciej W. B. musiał uzyskać pisemną zgodę pozwanego (§ 3 pkt 2 umowy). W umowie strony uzgodniły ponadto, że powód odpowiada wobec osób trzecich za rezultat wykonywanych w ramach umowy czynności, co w połączeniu z zapisem dotyczącym wynagrodzenia (tj. za miesięczny cykl wykładów), wyklucza przyjęcie, iż treścią umowy zostały objęte inne czynności,

poza osobistym wygłaszaniem przez powoda wykładów w cyklu miesięcznym. Uwadze Sądu nie umknęło przy tym, że powód w ogóle nie wykazał (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby nie tylko na listopad i grudzień 2014 roku, ale w ogóle, w czasie trwania umowy, dysponował jakimkolwiek planem wykładów. Nawet zatem gdyby hipotetycznie założyć, że powód mógł żądać wynagrodzenia za bycie w gotowości do wygłoszenia wykładów w ramach miesięcznego cyklu, w sprawie nie zostało w ogóle wykazane, iż gotowość tą W. B. zachowywał. Jednocześnie w treści rachunków nr (...) powód wyraźnie wskazał, iż żąda wynagrodzenia za wykonane prace zgodnie z umową z dnia 2.01.2012 roku, nie zaś za gotowość do wygłoszenia wykładów. Całość powyższych rozważań implikuje jednoznaczną konstatację, że powód podpisując umowę z dnia 2 stycznia 2012 roku nie miał żadnych wątpliwości odnośnie jej charakteru. W takiej sytuacji irrelevantne znaczenie ma okoliczność, w jakiej dacie i w jakim trybie doszło do rozwiązania umowy stron, skoro po stronie powoda nie ziścił się warunek w postaci przeprowadzenia przez niego cyklu wykładów, który konstytuowałby uprawnienie do żądania wypłaty wynagrodzenia. Bez znaczenia jest również, iż przedłożone przez W. B. rachunki zostały zaakceptowane przez dyrektora placówki, akceptacja taka sama w sobie nie rodzi bowiem po stronie zleceniobiorcy prawa do żądania wypłaty wynagrodzenia.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c.

Jej zastosowanie jest uzasadnione faktem, że żądanie powoda zostało oddalone w całości. Powód winien zatem zwrócić pozwanemu koszty niezbędne poniesione w celu dochodzenia jego słusznych praw (art. 98 § 3 k.p.c.).

Koszty poniesione przez stronę pozwaną wyniosły 1.217 zł i obejmowały koszty zastępstwa adwokata w stawce minimalnej – 1.200 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.